

Til B. 3. Titlen paa Underkontoen er forandret, da Udgifter til overordentlige Repræsentationsudlæg ved Gesandtskaberne nærmest falde ind under Konto D. 2., og samtidig er Summen forhøjet med 1,000 Kr. paa Grund af Forretningernes Tiltagen og Udgifternes heraf følgende Stigning.

Til C. 1. Summen, der er kalkulatorisk, er nedsat med 4,500 Kr.

Til C. 2. Som tidligere.

Til C. 3. Beløbet er nedsat med 3,000 Kr., da Konsulatafgiften kun kan regnes til 292,000 Kr., jfr. hermed § 5, 5. c. og Lov Nr. 92 af 14de April 1893 § 11.

De under a., b. og c. til udsendte Konsuler anførte Beløb ere forhøjede med henholdsvis 18,000 Kr., 23,000 Kr. og 6,000 Kr., da man foreslaar Oprettelsen af lønnede Konsulposter i New-York, Hamborg og Rotterdam.

Underkonto h's Titel er forandret til „Kontorholdsgodtgørelse og Repræsentationspenge til Konsuler, alt efter Ministeriets nærmere Bestemmelse“. Kontoen er forhøjet med 16,500 Kr.

Underkonto f. er forhøjet med 625 Kr., da der fra 1ste August 1902 tilkommer Vicekonsul Fraenkel og fra 1ste September s. A. Vicekonsul Weimann Alders tillæg af 500 Kr. aarlig.

Det under i. opførte Beløb til Honorarer er nedsat med 2,000 Kr., da Honorar til Bestyreren af Konsulatet i New-York bortfalder ved dets Genbesættelse.

I øvrigt foreslaas paa Konto C. 3. samme Bevillinger som vedtoges paa forrige Finanslov.

Til nærmere Begrundelse af de nye Forslag anføres følgende:

Paa Finansloven for 1901—02 blev Spørgsmaalet ikke afgjort, hvorvidt Konsulaterne i New-York, Hamborg og Rotterdam skulde besættes med lønnede eller ulønnede Konsuler. Regeringens Forslag om Udsendelse af lønnede Konsulatsembedsmænd til disse Pladser vedtoges ganske vist ikke, men paa den anden Side blev det heller ikke bestemt, at de nævnte Poster skulde besættes med Valgkonsuler. De henstaa derfor endnu ledige og bestyres ved Konstitution, en Ordning, der i Længden er uhenigtsmæssig og kan blive til Skade for danske Interesser.

Kjøbenhavns Grosserer Societets Komite, hvis Erklæring Udenrigsministeriet har indhentet angaaende Ønskeligheden af de tre Konsulats Besættelse med lønnede Embedsmænd, har i sin Betænkning indtrængende anbefalet denne Ordning for alle tre Pladers Vedkommende. Hertil kan man slutte sig.

Hvad særlig New-York angaar, bemærkes, at denne Plads, Amerikas finansielle og kommercielle Centrum, Aar for Aar hæver sig til en mere og mere dominerende Indflydelse paa Verdensmarkedet, at den som Eksporthavn har en overordentlig Betydning for Danmark (Nordamerikas Eksport hertil beløb sig i 1900 til ca. 78 Milioner Kr., hvoraf vistnok Halvdelen udførtes over New-York), at den som Importstad er den for Danmark vigtigste Havn i Amerika, og at dens regelmæssige Dampskibsforbindelse med Kjøbenhavn frembyder gode Vilkaar for en stadig voksende Vareudveksling imellem de to Lande. Allerede disse Omstændigheder gøre det i høj Grad ønskeligt, at Danmark ligesom de fleste andre europæiske Stater (saasom England, Frankrig, Tyskland, Rusland, Østerrig-Ungarn, Italien, Spanien, Portugal, Schweiz, Sverrig-Norge, Grækenland og vistnok ogsaa Nederlandene) repræsenteres i New-York ved en lønnet Konsul, der ved hyppige Indberetninger kan holde Regeringen og ved dens Mellemkomst Handelsstanden og andre interesserede à jour med, hvad der i de Forenede Stater foregaar af Betydning paa det økonomiske Omraade.

Hertil kommer fremdeles, at danské Undersaatter, vistnok i højere Grad end i nogen anden fremmed By, i New-York søge Hjælp og Vejledning hos Konsulatet, for at kunne klare sig i de amerikanske Forhold, der ere saa vidt forskellige fra Forholdene her hjemme, ligesom Konsulatets Bistand idelig paakaldes i Arvesager, familieretlige Spørgsmaal, Gældssager og andre Mellemværender mellem Danske, bosatte i Amerika og Landsmænd i Kongeriget. Det er herved af den største Betydning, at Konsulatet ikke blot er inde i de amerikanske Forhold, men ogsaa har et grundigt Kendskab til Forholdene herhjemme paa mange forskellige Omraader. Endelig skal